

Regnskaberne, og der var ikke den Sammenfiltren, som jeg talte om i Gaar. Der er der et Skel, som det netop er den officielle Revisions Fejl, at den ikke har gennemført. Havde den officielle Revision blot taget disse Regnskaber for sig og lige tværs over Regnskaberne slaet en Streg der, hvor Poul Christensens Fratræden indtraadte, havde der i hele denne Sag ikke været Tvivl om to Ting, nemlig, at der ingen Uorden havde været, og at der ingen Kasse-mangel var.

Til Belysning af det første, at der ingen Uorden har været, skal jeg gennemgaa nogle Enkeltheder ganske kort. Den højtærede Minister henviste til de bekendte og meget omtalte 200 Kr., som skulde være overført fra Begravelseskassen til Sygekassen. Disse 200 Kr. ligger kort og godt efter Poul Christensens Fratræden og kan ikke bevise noget om en Sammenfiltren fra den Tid, der ligger forud, og altsaa heller ikke noget om Uorden i Poul Christensens Tid.

Det forholder sig ikke saaledes, at Spørgsmaalet om Jens Andersens Løn skulde aabenbare, at der var en Fejl hos Poul Christensen. Det virkelige Forhold er, at Poul Christensen har et Regnskab, der udviser, at han har overført en vis Sum til Genforsikringskassen. Genforsikringskassen har Poul Christensen overhovedet intet med at gøre, han kan ikke gaa til Bunds i dens Regnskaber, har slet ingen Adgang til dem, det er — jeg havde nær sagt — Jens Andersens private Eje. Nu viser det sig, at Jens Andersens Regnskaber ikke stemmer med Poul Christensens paa dette Punkt. Hvad er saa Forklaringen? Forklaringen er, at Jens Andersen i sit Regnskab ikke har indført, at han har hævet denne Løn, det vil sige, at det ser ud, som om der er overført flere Penge fra Poul Christensens Regnskab, end Jens Andersen har faaet. Men naar det ser saadan ud, er det kun Jens Andersens Fejl.

Jeg skal saa gaa til det næste Punkt, som er, forekommer det mig, det afgørende Bevis i hele denne Sag. Det fremgaar evident af Revisionsudvalgets Beretning, at der ingen Mangel eller Sammenblanding er, indtil Poul Christensen fratraadte. Der er et Par rent tilfældige Smaa-fejl, det er alt, hvad man kan konstatere,

ellers er der ingen Mangel. Og der var ikke den Sammenblanding af Sparekassébøgerne, som der siden var, hver Bog var holdt for sig, og Beholdningerne var holdt skarpt ude fra hinanden. Nu er der særlig det praktiske Bevis, som Revisionen har gjort mig opmærksom paa, at da de udpegede mødte den første Dag til Revision, udtalte den Mand, der blev valgt af Poul Christensens Efterfølger og altsaa nærmeste Modstander, øjeblikkelig, at han havde intet Underskud fundet hos Poul Christensen, der var ingen Kasse-mangel. Den Mand, som var upartisk, udtalte, at han havde allerede paa Forhaand undersøgt Sagen og var kommet til det samme Resultat. Derefter undersøgte man Sagen i Fællesskab, og i Løbet af eet Møde kom man til et endeligt Resultat i samme Retning, i et eneste Møde og uden at tilkalde nogen til at give Oplysninger, Regnskabet var saa klart, at det var tydeligt for alle Parter, hvorledes Sagen forholdt sig. Derimod brugte man 8 Møder til at gennemgaa det næste Regnskab, som omfattede et tilsvarende Aaremaal, 4 Aar for begge Parter, og man maatte tilkalde Folk til Forklaring alle Vegne fra for at forstaa Regnskabet. Der ligger Uordenen og Sammenfiltringen, og kun der. Jeg insisterer saa stærkt paa dette, fordi det forekommer mig, at naar man i denne Sag vil forsøge paa at rense Poul Christensen, er det nødvendigt at underbygge dette, at han ikke havde Kasse-mangel, med en Viden om, at han havde fuldkommen klart Regnskab, som man havde Lov til at stole paa.

Idet jeg for øvrigt nu slutter denne Sag — forhaabentlig da —, skal jeg udtale, at jeg takker Ministeren for de Erklæringer, han afgav. Under Forudsætning af, at Ministeren ved at udtale, at der i Sagen ikke forelaa Falsk og ikke forelaa Bedragerier, og ved at udsondre Poul Christensen for sig og udtale om ham, at han ikke havde taget Pengene, dermed har tilkendegivet, at han vilde yde Poul Christensen Oprensning, er jeg bemyndiget til at udtale, at Manden ikke kræver nogen offentlig Erklæring i den Form, som den højtærede Minister fremdrog i Gaar, en udførlig og vidtgaaende Erklæring, men er villig til at akkviescere ved den